

11.11
de kosmische bibliotheek

DE KOSMISCHE
VOORSPELLING

Profetiën, dromen en tekens
van de Nieuwe Aarde

OMAAATJE BOONTJE

DE KOSMISCHE VOORSPELLING

*Profetieën, dromen en tekens van de Nieuwe
Aarde*

Omaatje Boontje

11.11 de kosmische bibliotheek

*Een warm, onderzoekend en kosmisch boek over voorspellingen als
spiegel, waarschuwing en belofte.*

COLOFON

Titel: DE KOSMISCHE VOORSPELLING

Ondertitel: Profetieën, dromen en tekens van de Nieuwe Aarde

Auteur: Omaatje Boontje

Uitgave: 11.11 De Kosmische Bibliotheek

Coverontwerp: 11.11 De Kosmische Bibliotheek / DragonBean

© Omaatje Boontje / 11.11 De Kosmische Bibliotheek - 2026

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende, behoudens de uitzonderingen in de wet.

Dit boek is verhalende, onderzoekende non-fictie. Het is bedoeld als bewustwording en reflectie, niet als financieel, juridisch of medisch advies.

Inhoud

Voorwoord — De kristallen bol die geen bol was

Inleiding — Hoe dit boek gelezen wil worden

Hoofdstuk 1 — Waarom de mens de toekomst wil lezen

Hoofdstuk 2 — De toekomst als spiegel

Hoofdstuk 3 — Dromen die vooruit lijken te lopen

Hoofdstuk 4 — De oude stemmen: profeten, zieners en fluisteraars

Hoofdstuk 5 — Openbaring als visioentaal

Hoofdstuk 6 — De Nieuwe Aarde: plaats, staat of bewustzijn

Hoofdstuk 7 — Wereldcycli en oude kalenders

Hoofdstuk 8 — Orakels en de taal van patronen

Hoofdstuk 9 — De grote waarschuwing

Hoofdstuk 10 — De grote belofte

Hoofdstuk 11 — De grote puzzeltafel

Hoofdstuk 11.11 — Morgen herinnert zich jou

Reisgids — 11 poorten naar de toekomst

Elf laatste omdenkers voor onderweg

Bronnen en leesvensters

Slotzegen van Omaatje Boontje

De Kosmische Bibliotheek 11.11

door
DragonBean

Voorwoord

De kristallen bol die geen bol was

Er zijn boeken die beginnen met een bewering. Dit boek begint met een kaars.

Stel je een oude houten tafel voor. Geen tafel die in een museum hoort, maar een tafel waaraan geleefd is. Er zitten krasjes in van pennen, kringen van theekopjes, een donker plekje waar ooit een kaars te lang heeft gebrand. Op die tafel liggen boeken uit alle windstreken: heilige teksten, oude kaarten, droomdagboeken, notities, sprookjes, krantenknipsels, kinderboeken, vergeten gebeden, kleine briefjes met zinnen die iemand ooit fluisterde en daarna niet meer durfde te vergeten.

Aan die tafel zit Omaatje Boontje. Niet als waarzegster op een podium, maar als iemand die sokken kan stoppen, soep kan roeren, een kind kan troosten en ondertussen een zin kan zeggen die nog jaren in je meereist. Voor haar staat geen glazen bol. Een glazen bol maakt de toekomst te rond, te netjes, te veel alsof er één beeld in past.

Voor haar staat IJslandse spar.

Een kristal dat het licht niet alleen doorlaat, maar splitst. Eén straal wordt twee stralen. Eén waarheid krijgt meerdere lagen. Eén toekomst blijkt misschien geen rechte gang, maar een kruispunt met zachte stemmen aan beide kanten.

Dat is waarom dit boek geschreven is.

Niet om te zeggen: zo zal het gaan, en iedereen moet bang zijn.

Niet om te beweren dat één geloof, één profeet, één kaart, één droom of één systeem de hele toekomst bezit.

Maar om de oude puzzelstukken op tafel te leggen. Om te kijken wat er gebeurt als we de Bijbel naast dromen leggen, Openbaring naast mythen, orakels naast mensenverstand, de Nieuwe Aarde naast de aarde onder onze voeten, en de oude waarschuwingen naast de mogelijkheid dat wij nog kunnen kiezen.

Want misschien is een voorspelling niet altijd een vonnis.

Misschien is een voorspelling soms een vorm van liefde die eerder wakker was dan wij.

Misschien zegt zij niet: dit moet gebeuren.

Misschien vraagt zij: zien jullie waar dit heen gaat als jullie zo doorgaan?

En misschien is de mooiste voorspelling niet de voorspelling die uitkomt, maar de voorspelling die ons wakker genoeg maakt om een betere uitkomst te kiezen.

Kom maar, kind. Schuif aan. De tafel is groot genoeg.

Omdenkertje

Misschien is een voorspelling geen slot op morgen, maar een sleutel voor vandaag.

Inleiding

Hoe dit boek gelezen wil worden

Dit boek leest oude voorspellingen niet als koude schema's, maar als levende beelden. Sommige beelden komen uit heilige teksten, sommige uit dromen, sommige uit orakels, sommige uit volksverhalen, sommige uit de geschiedenis, en sommige uit de boeken en personages van 11.11 De Kosmische Bibliotheek.

We gaan niet spotten met geloof. We gaan niemand zijn heilige grond afnemen. We gaan ook niet doen alsof alles letterlijk of bewijsbaar is. We luisteren met eerbied, maar niet blind. We onderzoeken met verstand, maar niet hard. We laten mysterie mysterie blijven waar het mysterie is, en we noemen symboliek symboliek waar het symboliek is.

Omaatje Boontje noemt dat: warm kijken.

Warm kijken betekent dat je niet meteen hoeft te grijpen. Je hoeft een tekst niet te bezitten om ervan te leren. Je hoeft een droom niet te verklaren om hem serieus te nemen. Je hoeft de toekomst niet vast te pinnen om vandaag beter te kunnen leven.

In dit boek komt steeds dezelfde vraag terug:

Wat als al die voorspellingen, visioenen en voortekens niet bedoeld waren om ons uit elkaar te drijven, maar om ons terug te brengen naar verantwoordelijkheid, liefde en verbondenheid?

Dan wordt profetie geen donker spektakel, maar een lamp.

En een lamp is er niet om naar zichzelf te wijzen.

Een lamp is er om te laten zien waar je loopt.

Leeswijzer van Omaatje

Lees dit boek niet alsof je een examen moet halen. Lees het alsof je bij iemand aan tafel zit die soms iets weet, soms iets vermoedt en soms gewoon vraagt of je nog een koekje wilt. De toon is warm, maar de vragen zijn echt.

Je hoeft niet bij elk hoofdstuk precies hetzelfde te geloven als Omaatje. Dat zou ze zelf ook niet willen. Zij houdt van lezers die wakker blijven. Neem mee wat klopt, leg neer wat nog schuurt, en laat sommige zinnen een paar dagen in je jaszak zitten voordat je beslist wat je ervan vindt.

Bij religieuze beelden lezen we met eerbied. Bij oude systemen lezen we met respect voor hun eigen oorsprong. Bij dromen lezen we met zachtheid. Bij moderne vergelijkingen lezen we voorzichtig, zodat het wonder niet wordt platgedrukt door snelle woorden.

Zie de omdenkertjes als kleine steentjes langs de weg. Je hoeft ze niet allemaal op te rapen. Soms is één zin genoeg om een deur in jezelf op een kier te zetten. En als een hoofdstuk veel oproept, lees dan langzamer. Een goed boek hoeft niet in één adem leeggedronken te worden.

Omaatje zegt: haast is een slechte gids in een bibliotheek. Loop rustig. Er is licht genoeg.

Eerste afspraak met de lezer

De eerste afspraak is eenvoudig: dit boek zal geen angst verkopen. Waar het over schaduw spreekt, doet het dat om licht beter te leren dragen. Waar het over oude profetieën spreekt, doet het dat niet om iemand zijn geloof af te pakken, maar om te luisteren naar wat mensen door de eeuwen heen hebben gehoopt, gevreesd en begrepen.

De tweede afspraak is even belangrijk: we blijven menselijk. Een voorspelling die je onvriendelijk maakt, heeft onderweg iets verloren. Een visioen dat je losmaakt van de aarde, moet opnieuw landen. En een waarheid die geen liefde meer verdraagt, is nog niet helemaal wijs.

Hoofdstuk 1

Waarom de mens de toekomst wil lezen

De eerste voorspelling was misschien gewoon iemand die naar de wolken keek en de was binnenhaalde.

— *Omaatje Boontje*

De oudste vorm van opletten

De mens voorspelt al zolang hij leeft. Niet altijd met grote woorden, niet altijd met tempels of heilige boeken, maar met ogen, huid, buik en hart. Een boer leest de lucht. Een moeder leest de stilte van haar kind. Een oude visser leest de kleur van het water. Een dier leest onweer voordat de mens het hoort. Voorspellen begint niet bij magie, maar bij aandacht.

Omaatje Boontje zegt vaak dat een voorteken meestal niet uit de hemel hoeft te vallen. Soms ligt het gewoon al drie weken op de mat, maar zijn wij te druk om de envelop open te maken. Wij noemen iets plotseling, terwijl het in werkelijkheid al lang fluisterde.

Een oorlog begint niet op de dag van het eerste schot. Een burn-out begint niet op de dag dat iemand instort. Een systeem valt niet op de dag dat iedereen de scheuren ziet. Daarvoor waren er kleine tekens: harder taalgebruik, doffere ogen, uitgeputte mensen, verwaarloosde aarde, kinderen die te vroeg volwassen worden. Profetie begint waar iemand dat durft te zien.